Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 15. julija 2015 *

„Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Evropski trg jekla za prednapenjanje — Določitev cen, razdelitev trga in izmenjava poslovno občutljivih informacij — Sklep o ugotovitvi kršitve člena 101 PDEU — Sodelovanje v upravnem postopku — Člen 139(a) Poslovnika Splošnega sodišča“

V zadevi T-406/10,

Emesa-Trefilería SA s sedežem v Arteixu (Španija),

Industrias Galycas SA s sedežem v Vitorii (Španija),

ki ju zastopata A. Creus Carreras in A. Valiente Martin, odvetnika,

tožeči stranki,

proti

Evropski komisiji, ki sta jo sprva zastopala V. Bottka in F. Castilla Contreras, nato Bottka in A. Biolan, zastopniki, skupaj z M. Gray, barrister,

tožena stranka,

ob intervenciji

Sveta Evropske unije, ki ga zastopata F. Florindo Gijón in R. Liudvinaviciute-Cordeiro, zastopnika,

intervenient,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti in spremembo Sklepa Komisije C(2010) 4387 final z dne 30. junija 2010 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva COMP/38.344 – Jeklo za prednapenjanje), ki je bil spremenjen s Sklepom Komisije C(2010) 6676 final z dne 30. septembra 2010 in s Sklepom Komisije C(2011) 2269 final z dne 4. aprila 2011,

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi S. Frimodt Nielsen (poročevalec), predsednik, F. Dehousse in A. M. Collins, sodnika,

sodna tajnica: S. Spyropoulos, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 26. junija 2014

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo[1] […]

Presoja Splošnega sodišča

113 Prvi tožbeni razlog se v bistvu nanaša na to, da je postopek na področju kršitev konkurenčnega prava nezakonit glede na člen 6 EKČP in člen 47 Listine o temeljnih pravicah, saj Komisija, ker gre za postopek kazenske narave, ne more imeti hkrati preiskovalnih pooblastil, pravice pregona in sprejetja sklepa, s katerim naloži sankcijo, ne da bi Splošno sodišče izvedlo popoln nadzor nad navedenimi odločitvami, kar po mnenju tožečih strank ni podano.

Načela

114 Opozoriti je treba, da je Sodišče v zgoraj v točki 69 navedeni sodbi Schindler Holding in drugi/Komisija (EU:C:2013:522) razsodilo:

„33. […] V nasprotju s trditvami pritožnic to, da odločbe o naložitvi glob na področju konkurence sprejme Komisija, samo po sebi nikakor ni v nasprotju s členom 6 EKČP, kot ga je razložilo Evropsko sodišče za človekove pravice. V zvezi s tem je treba navesti, da je Evropsko sodišče za človekove pravice v sodbi A. Menarini Diagnostics proti Italiji, ki se nanaša na sankcijo, ki jo je naložil italijanski organ, pristojen za konkurenco, in sicer zaradi protikonkurenčnih ravnanj, podobnih tistim, ki se očitajo pritožnicam, presodilo, da ob upoštevanju visokega zneska naložene globe sankcija glede na strogost spada na kazensko področje.

34. Vendar je v točki 58 navedene sodbe opozorilo, da to, da se upravnim organom naloži, naj preganjajo in omejijo kršitve pravil konkurence, ni v neskladju z EKČP, če lahko zadevna oseba vsako odločbo, ki je tako izdana zoper njo, predloži v odločanje sodišču, ki upošteva jamstva, določena v členu 6 EKČP.

35. Evropsko sodišče za človekove pravice je v točki 59 sodbe A. Menarini Diagnostics proti Italiji navedlo, da spoštovanje člena 6 EKČP ne izključuje, da v upravnem postopku ‚kazen' najprej naloži upravni organ. Vendar zahteva, da nad odločbo upravnega organa, ki ne izpolnjuje pogojev, določenih v členu 6(1) EKČP, pozneje nadzor opravi sodni organ, ki ima neomejeno pristojnost. Med značilnostmi takega organa je pristojnost, da v celoti glede dejanskih in pravnih elementov spremeni izpodbijano odločbo, ki jo je izdal nižji organ. Sodni organ mora biti pristojen zlasti za presojo vseh dejanskih in pravnih vprašanj, ki so upoštevna za spor, o katerem odloča.

36. Sodišče pa je pri obravnavanju načela učinkovitega sodnega varstva, to je splošnega načela prava Unije, določenega v členu 47 Listine, ki v pravu Unije ustreza členu 6(1) EKČP, presodilo, da ima sodišče Unije poleg pristojnosti za nadzor zakonitosti, ki je določena s PDEU, tudi neomejeno pristojnost, ki mu je bila v skladu s členom 261 PDEU priznana v členu 31 Uredbe št. 1/2003 in mu omogoča, da presojo Komisije nadomesti s svojo ter tako odpravi, zniža ali zviša naloženo globo ali periodično denarno kazen (sodba z dne 8. decembra 2011, Chalkor/Komisija, C-386/10 P, ZOdl., EU:C:2011:815, točka 63).

37. Sodišče je glede nadzora zakonitosti opozorilo, da ga mora sodišče Unije opraviti na podlagi dokazov, ki jih stranka predloži v podporo razlogom, ki jih navaja, in da se pri tem ne sme opirati na polje proste presoje Komisije, in to niti glede izbire dejavnikov, ki jih upošteva pri uporabi meril iz smernic iz leta 1998, niti glede njihove ocene, da bi opustilo izvedbo temeljitega nadzora nad uporabo prava in nad dejstvi (sodba Chalkor/Komisija, EU:C:2011:815, točka 62).

1 — Navedene so le točke zadevne sodbe, za katere Splošno sodišče meni, da je njihova objava koristna.

38. Ker nadzor, določen s Pogodbama, pomeni, da lahko sodišče Unije opravlja nadzor tako nad uporabo prava kot nad dejstvi in da ima pooblastilo za presojo dokazov, razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe in spremembo zneska glob, je Sodišče presodilo, da ni mogoče sklepati, da bi bil nadzor zakonitosti, določen v členu 263 PDEU in dopolnjen z neomejeno pristojnostjo glede zneska globe, določeno v členu 31 Uredbe št. 1/2003, v nasprotju z zahtevami načela učinkovitega sodnega varstva, določenega v členu 47 Listine (sodba Chalkor/Komisija, EU:C:2011:815, točka 67).“

115 Poleg tega s tem, da nad sporno odločbo kot celoto ni bil po uradni dolžnosti opravljen nadzor, ni bilo kršeno načelo učinkovitega sodnega varstva. Glede na to načelo ni nujno, da Splošno sodišče, ki sicer mora odgovoriti na tožbene razloge in izvesti nadzor tako nad pravnimi in dejanskimi vprašanji, po uradni dolžnosti opravi novo celotno preiskavo spisa (sodbi z dne 8. decembra 2011, Chalkor/Komisija, C-386/10 P, ZOdl., EU:C:2011:815, točka 66, in z dne 26. oktobra 2013, Kone in drugi/Komisija, C-510/11 P, EU:C:2013:696, točka 32).

116 Glede relativnega pomena ničnostnih sodb je Sodišče večkrat razsodilo, da je treba odločbo, sprejeto na področju konkurence glede več podjetij, čeprav je oblikovana in objavljena kot ena sama odločba, analizirati kot skupek več posamičnih odločb, v katerih je glede vsakega podjetja, na katera so naslovljene, ugotovljena kršitev ali kršitve, in v katerih jim je, odvisno od primera, naložena globa (sodbi z dne 14. septembra 1999, Komisija/AssiDomän Kraft Products in drugi, C-310/97 P, ZOdl., EU:C:1999:407, točka 49 in naslednje, ter z dne 15. oktobra 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij in drugi/Komisija, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, od C-250/99 P do C-252/99 P in C-254/99 P, ZOdl., EU:C:2002:582, točka 100).

117 Sodišče je v sodbi z dne 11. julija 2013, Team Relocations in drugi/Komisija (C-444/11 P, EU:C:2013:464), razsodilo, da če naslovnik odločbe vloži ničnostno tožbo, sodišče Unije obravnava le elemente odločbe, ki se nanašajo nanj, medtem ko elementi, ki se nanašajo na druge naslovnike, ne spadajo v predmet spora, ki ga mora rešiti sodišče Unije, razen posameznih okoliščin, in v zvezi s tem napotilo na svojo sodbo z dne 22. januarja 2013, Komisija/Tomkins (C-286/11 P, ZOdl., EU:C:2013:29, točki 43 in 49).

118 V preostalem odločba zato ostane zavezujoča za naslovnike, ki niso vložili ničnostne tožbe (glej v tem smislu zgoraj v točki 116 navedeno sodbo Limburgse Vinyl Maatschappij in drugi/Komisija, EU:C:2002:582, točka 100).

119 Poleg tega je bilo razsojeno, da procesna jamstva v postopku na področju kršitve pravil o konkurenci Komisiji ne nalagajo vzpostavitve notranje organizacije, ki preprečuje, da bi en in isti uradnik lahko nastopal v isti zadevi kot preiskovalec in kot poročevalec (glej sodbo z dne 11. marca 1999, Aristrain/Komisija, T-156/94, ZOdl., EU:T:1999:53, točka 26 in navedena sodna praksa).

120 Sodišče je poleg tega razsodilo, da nič ne nasprotuje temu, da člane Komisije, pristojne za sprejetje odločbe o naložitvi glob, o rezultatih zaslišanja obvestijo osebe, ki jih je za to pooblastila Komisija (sodba z dne 15. julija 1970, Buchler/Komisija, 44/69, ZOdl., EU:C:1970:72, točke od 19 do 23).

Utemeljenost prvega tožbenega razloga

121 Splošno sodišče je 18. decembra 2013 v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 64 Poslovnika z dne 2. maja 1991 sklenilo, da bo tožečima strankama postavilo pisno vprašanje glede morebitnih posledic zgoraj v točki 69 navedene sodbe Schindler Holding in drugi/Komisija (EU:C:2013:522) na prvi tožbeni razlog, naveden v utemeljitev tožbe. Tožeči stranki sta na vprašanje odgovorili 30. januarja 2014.

122 Tožeči stranki sta ob tem navedli, da kljub zgoraj v točki 69 navedeni sodbi Schindler Holding in drugi/Komisija (EU:C:2013:522) vztrajata pri prvem tožbenem razlogu (glej točko 111 zgoraj).

123 Drugič, glede na sodno prakso, navedeno v točki 114 in naslednjih zgoraj, je treba zavrniti vse očitke, ki se nanašajo na neskladje postopka Komisije na področju omejevalnega sporazuma, kot je določen z Uredbo št. 1/2003, in domnevnega neobstoja nadzora v okviru neomejene pristojnosti, ki jo izvaja Splošno sodišče na tem področju, s členom 6 EKČP in členom 47 Listine o temeljnih pravicah.

124 Na podlagi sodne prakse, navedene v točki 115 zgoraj, je prav tako treba zavrniti očitke, ki se nanašajo na neobstoj nadzora celotnega spornega sklepa po uradni dolžnosti s strani Splošnega sodišča.

125 Zavrniti je treba tudi trditev tožečih strank, da v bistvu neobstoj učinkovanja sodb o razglasitvi ničnosti posamičnega sklepa na področju konkurence, s katerim je naložena globa naslovniku tega sklepa, *erga omnes* ni v skladu z zahtevo po celovitem nadzoru Splošnega sodišča in da zato celotni postopek, ki ga uporabita Komisija in Splošno sodišče, ni v skladu z zahtevami iz člena 6(1) EKČP.

126 Na prvem mestu, opozoriti je treba, da razglasitev ničnosti posamičnega sklepa učinkuje *erga omnes* in velja za vse, vendar zaradi nje, glede na sodno prakso, navedeno v točki 116 zgoraj, nimajo vsi koristi – drugače kot pri razglasitvi ničnosti splošnega akta – razen v nekaterih posebnih okoliščinah (zgoraj v točki 117 navedena sodba Komisija/Tomkins, EU:C:2013:29, točki 43 in 49). Sodba o razglasitvi ničnosti sklepa, ki spada v okvir posamičnih sklepov v okviru postopka Komisije na področju omejevalnih sporazumov, lahko v nekaterih okoliščinah povzroči neke posledice tudi za druge osebe in ne samo za tožečo stranko v postopku, ki se je končal z izdajo te ničnostne sodbe.

127 Na drugem mestu, ugotoviti je treba, da je Sodišče ob izdaji zgoraj v točki 69 navedene sodbe Schindler Holding in drugi/Komisija (EU:C:2013:522) želelo potrditi skladnost celotnega postopka Komisije in Splošnega sodišča na področju omejevalnih sporazumov s členom 6 EKČP in členom 47 Listine o temeljnih pravicah. Te ugotovitve zato ni mogoče izpodbiti s trditvami tožečih strank, da Splošno sodišče ni opravilo celotnega nadzora sklepa Komisije ob neobstoju učinkovanja *erga omnes* njegovih ničnostnih sodb, ker je Sodišče pri odločanju v zadevi, v kateri je bila izdana zgoraj v točki 69 navedena sodba Schindler Holding in drugi/Komisija (EU:C:2013:522), vsekakor upoštevalo svojo sodno prakso, navedeno v točkah od 116 do 118 zgoraj.

128 Nazadnje, na tretjem mestu in po potrebi je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso sodišču Unije nikakor ni treba nadomestiti ustavne oblasti Unije za izvedbo spremembe sistema pravnih sredstev in postopkov, kot je določen v Pogodbi (glej sodbo z dne 21. aprila 2005, Holcim (Deutschland)/Komisija, T-28/03, ZOdl., EU:T:2005:139, točka 34 in navedena sodna praksa).

129 Zato je treba očitek, ki se nanaša na neobstoj učinkovanja ničnostnih sodb *erga omnes*, zavrniti.

130 Drugič, glede utemeljitve, ki sta jo tožeči stranki podali v odgovor na pisna vprašanja Splošnega sodišča in na vprašanja, ki so jima bila postavljena v zvezi s tem na obravnavi, je treba ugotoviti, da nikakor ni utemeljena.

131 Navesti je treba, da Uredba št. 1/2003 ne določa, da je odločitev, s katero se konča upravni postopek, enaka odločitvi Splošnega sodišča. Ta utemeljitev *de lege ferenda* – kar sta tožeči stranki poleg tega priznali na obravnavi – ne temelji na nobeni podlagi v zakonodaji, ki se uporablja v tem sporu, in zato ne more utemeljiti ničnostne tožbe, vložene zoper sklep Komisije.

132 Poleg tega je treba ugotoviti, da člen 25(5) Uredbe št. 1/2003 res določa, da zastaranje preteče najpozneje na dan, ko je obdobje, enako dvakratnemu času zastaralnega roka, minilo in Komisija ni naložila globe ali periodične denarne kazni. Člen 25(5) tudi določa, da se najdaljši desetletni zastaralni

rok podaljša za čas, za katerega je bil zastaralni rok pretrgan v skladu z odstavkom 6. Člen 25(6) te uredbe pa določa, da se zastaralni rok za naložitev glob ali periodičnih denarnih kazni pretrga za toliko časa, dokler je odločba Komisije predmet postopka pred Sodiščem Evropske unije.

133 V obravnavani zadevi ni sporno, da je Komisija sprejela sklep, s katerim je tožečima strankama naložila globo, pred potekom desetletnega roka iz člena 25(5) Uredbe št. 1/2003.

134 Zato je, če tožeči stranki trdita, da je glede njiju nastopilo zastaranje, treba navesti, da sta tožbo vložili 15. septembra 2010 in da je bil zato zastaralni rok pretrgan od tega datuma v skladu s členom 25(6) Uredbe št. 1/2003.

135 Zato je treba prvi tožbeni razlog v celoti zavrniti.

[…]

Presoja Splošnega sodišča

Načela

152 Opozoriti je treba, da se v skladu z ustaljeno sodno prakso lahko le podjetju, ki je sodelovalo s Komisijo na podlagi obvestila o prizanesljivosti, na podlagi navedenega obvestila odobri znižanje globe, ki bi bila naložena, če ne bi bilo tega sodelovanja. To znižanje se ne more razširiti na družbo, ki je bila v nekem obdobju trajanja zadevne kršitve del gospodarskega subjekta, ki ga je sestavljalo podjetje, vendar takrat, ko je to podjetje sodelovalo s Komisijo, ni bila več del njega. Nasprotna razlaga bi tako pomenila, da bi bila v primeru pravnega nasledstva podjetja družba, ki je sprva sodelovala pri kršitvi kot matična družba hčerinske družbe, ki jo je imela v neposredni lasti, in je to hčerinsko družbo prenesla na drugo podjetje, po potrebi deležna znižanja globe, ki je bilo zadnjenavedeni družbi odobreno na podlagi njenega sodelovanja s Komisijo, čeprav navedena družba v času tega sodelovanja ni niti sodelovala pri odkrivanju zadevne kršitve niti izvajala odločilnega vpliva na svojo nekdanjo hčerinsko družbo. Glede na namen obvestila o prizanesljivosti, ki je spodbujanje odkritja ravnanj, ki so v nasprotju s konkurenčnim pravom Unije, in za zagotavljanje učinkovite uporabe tega prava namreč nič ne upravičuje razširitve znižanja zneska globe, odobrenega nekemu podjetju na podlagi njegovega sodelovanja s Komisijo, na podjetje, ki je v preteklosti nadziralo sektor dejavnosti, vpleten v zadevno kršitev, a samo ni prispevalo k njenemu odkritju (glej v tem smislu sodbi z dne 30. aprila 2014, FLSmidth/Komisija, C-238/12 P, ZOdl., EU:C:2014:284, točke od 83 do 85, in z dne 19. junija 2014, FLS Plast/Komisija, C-243/12 P, ZOdl., EU:C:2014:2006, točki 85 in 87, ter zgoraj v točki 148 navedeno sodbo Hoechst/Komisija, EU:T:2009:366, točka 76).

153 Iz te sodne prakse izhaja, da je merilo, ki ga je treba upoštevati pri presoji, ali je treba nekemu podjetju odobriti ugodnost na podlagi prizanesljivosti, njegov učinkovit prispevek pri odkrivanju ali dokazovanju kršitve.

154 Iz nje tudi izhaja, da je ugodnost na podlagi prizanesljivosti podeljena podjetju, to je gospodarski enoti, ki obstaja ob vložitvi prijave za prizanesljivost pri Komisiji.

155 Načelo učinkovitega sodelovanja podjetja se odraža v točki 7 obvestila o prizanesljivosti in točki 11(a) tega obvestila v zvezi z imuniteto pred globami, v skladu s katero se zahteva, da zadevno podjetje v celoti sodeluje, na trajni podlagi in hitro, med celotnim upravnim postopkom, in v točki 23(b), drugi odstavek, tega obvestila v zvezi z znižanjem zneska globe, ki določa, da Komisija lahko upošteva obseg in trajnost sodelovanja podjetja po datumu predložitve.

156 Zato ni odobreno nikakršno znižanje zneska globe podjetju, ki ni učinkovito sodelovalo pri dokazovanju kršitve.

157 Sodišče je na tej podlagi v sodbah, navedenih v točkah 152 zgoraj, tako ugotovilo, da družba, ki je bila v nekem obdobju trajanja zadevne kršitve del gospodarske enote, ki jo sestavlja podjetje, ni pa bila več njen del v času, ko je to podjetje sodelovalo s Komisijo, ne more pridobiti ugodnosti iz naslova prizanesljivosti, odobrene gospodarski enoti, ki učinkovito sodeluje s Komisijo.

158 Prav tako na tej podlagi je Sodišče ugotovilo, da nič ne upravičuje razširitve znižanja globe, odobrenega nekemu podjetju na podlagi njegovega sodelovanja s Komisijo, na podjetje, ki je v preteklosti nadziralo sektor dejavnosti, vpleten v zadevno kršitev, a samo ni prispevalo k njenemu odkritju.

159 Ugotoviti je treba, da izključitev iz ugodnosti na podlagi prizanesljivosti, ki temelji na neobstoju prispevanja k odkrivanju kršitve in učinkovitega sodelovanja, velja tako za nekdanjo hčerinsko družbo pri prijavi za prizanesljivost, ki jo je vložila njena nekdanja matična družba, kot za nekdanjo matično družbo pri prijavi za prizanesljivost, ki jo je vložila njena nekdanja hčerinska družba.

Presoja v obravnavani zadevi

160 V obravnavani zadevi je treba najprej opozoriti, da so prijavo za prizanesljivost, v zvezi s katero tožeči stranki trdita, da bi morali iz nje pridobiti ugodnosti, 28. junija 2007 vložile družba Arcelor España ter njeni hčerinski družbi Mittal Steel Company in njene hčerinske družbe, vključno z družbo Arcelor, ter Tréfileurope in njene hčerinske družbe, pri čemer so izrecno zaprosile, naj se vsakršna imuniteta ali znižanje globe za družbo Arcelor España razširi tudi na družbi Emesa in Galycas, pri čemer družba Arcelor España zagotovi njuno pravico do obrambe v skladu s pogodbo o prodaji med družbama Arcelor España in Companhia Previdente.

161 Vendar je treba ugotoviti, da kljub izrecnemu sklicevanju na družbi Emesa in Galycas v prijavi za prizanesljivost z dne 28. junija 2007 ti uradno nista bili del podjetja, ki so ga sestavljale prijaviteljice za prizanesljivost, česar tožeči stranki niti ne zatrjujeta.

162 Iz sodne prakse, navedene v točki 152 zgoraj, pa izhaja, da je družba lahko deležna ugodnosti na podlagi prijave za prizanesljivost, ki je ni uradno vložila, samo, če je bila ob vložitvi te prijave del istega podjetja kot prijavitelj.

163 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da družbi Emesa in Galycas, ker ju je leta 2004 prevzela družba Companhia Previdente, nista bili del družbe Arcelor España v trenutku, ko je ta vložila svojo prijavo za prizanesljivost leta 2007. Komisija je torej v izpodbijanem sklepu upravičeno navedla, da nista bili več del podjetja, ki je pri njej vložilo prijavo za prizanesljivost.

164 Navesti je treba, da je bilo 5-odstotno znižanje, odobreno družbama Emesa in Galycas na podlagi informacij, ki sta jih sami predložili Komisiji leta 2002, razširjeno na družbo Arcelor España zato, ker je bila ta družba v trenutku, ko sta tožeči stranki posredovali te informacije, z njima del istega podjetja.

165 Dalje, preučiti je treba, ali bi glede na posebne okoliščine obravnavane zadeve in kljub prejšnjim ugotovitvam Komisija morala tožečima strankama podeliti ugodnost na podlagi prijave za prizanesljivost, ki jo je vložila družba Arcelor España.

166 V zvezi s tem je treba ugotoviti, prvič, da je dejavno sodelovanje tožečih strank s Komisijo v postopku, ki se je končal s sprejetjem izpodbijanega sklepa, omejeno na informacije, ki sta jih predložili Komisiji v okviru njune prijave za prizanesljivost z dne 25. oktobra 2002, na podlagi katere je Komisija odobrila 5-odstotno znižanje zneska globe.

167 Tožeči stranki res navajata, da zapiski družbe Emesa, ki jih je posredovala družba Arcelor España v okviru prijave za prizanesljivost z dne 28. junija 2007, izvirajo od nje, da jih je takrat sestavil nekdanji uslužbenec družbe Emesa in da so pomembno vplivali na trajanje in težo kršitve.

168 Vendar je treba navesti, da izvor teh zapiskov in njihova nesporna dodana vrednost ne dokazujeta dejavnega sodelovanja tožečih strank s Komisijo. Iz spisa nasprotno izhaja – česar tožeči stranki ne izpodbijata – da so bili zapiski družbe Emesa, ki jih je Komisiji posredovala družba Arcelor España, v njeni posesti in ne v posesti tožečih strank in ni sporno, da ti nista vedeli za prijavo za prizanesljivost družbe Arcelor España, ki jo je ta družba štela za zaupno v skladu z veljavnimi pravili.

169 Na drugem mestu, ravnanje Komisije, ki v nasprotju z njenimi trditvami družbe Arcelor España ni pravočasno in jasno obvestila o tem, da njene prijave za prizanesljivost ni mogoče razširiti na družbi Emesa in Galycas, ne more ustvariti pravice tožečih strank do ugodnosti na podlagi prijave za prizanesljivost družbe Arcelor Espana.

170 Družba ArcelorMittal España lahko namreč Komisiji z vidika načela dobrega upravljanja res očita, da je na njeno prijavo za prizanesljivost z dne 28. junija 2007 odgovorila šele 19. septembra 2008, pri čemer ni izrecno zavrnila predloga za razširitev ugodnosti na podlagi te prijave na družbi Emesa in Galycas, vendar to ne vpliva na možnost tožečih strank do ugodnosti na podlagi prijave za prizanesljivost, h kateri nista dejavno prispevali.

171 Iz vseh teh razlogov je treba ugotoviti, da Komisija ni kršila načela dobrega upravljanja in člena 41 Listine o temeljnih pravicah, niti načela enakega obravnavanja, niti pravičnosti s tem, da ni na družbi Emesa in Galycas, ki nista imeli pravice do tega, razširila ugodnosti na podlagi prijave za prizanesljivost, ki jo je vložila družba Arcelor España, in da jima ni odobrila enakega znižanja globe, kot ga je odobrila družbi ArcelorMittal España.

172 Zato je treba drugi tožbeni razlog v celoti zavrniti.

[…]

Stroški

188 V skladu s členom 134(1), prvi pododstavek, Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.

189 Ker tožeči stranki nista uspeli z nobenim od svojih predlogov in ker sta Komisija in Svet predlagala, naj se jima naloži plačilo stroškov, nosita svoje stroške in stroške, ki sta jih priglasila Komisija in Svet.

190 Poleg tega lahko Splošno sodišče v skladu s členom 139(a) Poslovnika, če mu stranka povzroči stroške, ki bi se jim bilo mogoče izogniti, predvsem če tožba pomeni očitno zlorabo, tej stranki naloži, da jih povrne.

191 Opozoriti je treba, da je v obravnavani zadevi Splošno sodišče s sklepom z dne 16. maja 2014 Komisiji naložilo, naj predloži zaupno različico dokumentov, ki so bili predmet ukrepov procesnega vodstva z dne 17. decembra 2013 in ki jih ta še ni posredovala.

192 Komisija je 23. maja 2014 Splošnemu sodišču posredovala nezaupno različico teh dokumentov.

193 Splošno sodišče je s sklepom z dne 12. junija 2014 Komisiji naložilo, naj predloži zaupno različico navedenih dokumentov.

194 Komisija je tej zahtevi ugodila 16. junija 2014.

195 Glede na obseg stroškov, ki jih je imelo Splošno sodišče in ki bi se jim bilo mogoče izogniti, je treba Komisiji naložiti, naj Splošnemu sodišču povrne del teh stroškov v višini 1 500 EUR.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Emesa-Trefilería, SA in Industrias Galycas, SA nosita svoje stroške in stroške, ki sta jih priglasila Evropska komisija in Svet Evropske unije.

3. Komisija mora Splošnemu sodišču na podlagi člena 139(a) njegovega poslovnika plačati 1 500 EUR za povrnitev dela stroškov, ki so mu nastali.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 15. julija 2015.

Podpisi